

никъ г. Гавріила Кръстевича — « *Исторія българска* »
 часть I, едно — защото книгата не е назначена за
 учебникъ, и друго — защото тѣзи нейна часть е
 посветена исклучително на Уннытъ и за Уннытъ, а
 не за Българытъ. (*)

За послѣднія най-новъ учебникъ (на г. М-ва)
 по исторіята ни, редакціята на *Читалище* отъ 1872,
 брой 23, въ библиографическыя си отдѣлъ, ето какъ
 са отзывается: « Като не открыва нищо ново по бъл-
 « гарската исторія и даже, като премълчава много
 « отъ онова, което казватъ другытъ учебници по
 « тая часть, ний не можемъ да разберемъ, каква
 « нужда е накарала г. Манчева да издаде своя *из-*
 « *водъ*. Ако е само това — да има свой учебникъ
 « по българ. исторія, какъвто и да е, намѣреніето
 « му е не добро и твърдъ спекулянтско; ако ли е
 « было да издаде едно свѣстно ръководство, тая
 « цѣль е далечъ отъ своето осмъществлѣніе въ на-
 « стоящето време.

« Въобщо новата книжка на г. Манчева, про-
 « дължава редакціята на *Читалище*, не отговаря
 « на онѣзи ожиданія, които може да има чловѣкъ
 « днесъ отъ единъ съчинитель на българска исторія
 « за училищата. Подиръ съществующитъ учебници,
 « ний имахме право да чакаме отъ г. Манчева нѣ-

(*) Гл. за туй що пише г. Дриновъ въ критиката на період.
 списаніе отъ 1872 год. книж. V и VI, стр. 210 — 233.